

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Episcopalis

Piasecki, Paweł

Coloniae Agrippinae, 1620

De Benedictionibus Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61608)

non contineat irregularitatem, an suspensionem seu censuram aliquam, & quomodo irregularitas differat à suspensione & alijs censuris consuli potest cit. Suarez. lo. cit. de cens. disp. 40. sect. 1. & 8. cuius etiam dictum ex alia occasione. lo. cit. disp. 41. sect. 1. num. 3. nimirum nõ posse de omnibus irregularitatibus tradi certam regulam, sed in singulis consulenda esse iura, mente tenendum est. Et pro singulari notãdũ, vt in dubijs dispensationum, abtineat Episcopus à dispensatione & remittat ad superiorem, vt notat gl. in cap. penult. v. dispensatum. de penis. Host. ib. Abb. in cap. at si Clerici. sapus. cit. S. de adulterijs. num. 7.

16. Ordinans autem habentem impedimentum & sciens de impedimento in quo ipsemet dispensare posset, censetur ipso facto dispensare, licet hoc

aliquo actu non expresserit secundum doctrinam Host. in sum. de scrut. in ord. num. 6. Arm. v. irregularitas. num. 91. Sylu. e. ad. quest. 28. sed hoc procedit in Prælato non habente superiorem, & qui in dispensando non tenetur præmittere causæ cognitionem, vt Papa, cuius sola voluntas in dispensando sufficit, secus in inferioribus, isti enim dispensare non possunt absq; causæ cognitione præuia, alioquin dispensatio subiaceret nullitati. Abb. in c. innotuit. nu. 8. de elect. & in c. fraternitati. nu. 4. de Apostat. & in cap. at si Clerici. S. de adulterijs. num. 12. de iudic. Dec. ib. num. 125. Nau. conf. 38. de temp. ord. in antiq. vbi testatur de cõmuni. ad quod facit Cõc. Trid. sess. 25. c. 18. de ref. vbi ultra præmissa de nõ danda dispensatione absq; causæ cognitione, etiã gratis esse dandã dispensationẽ statuitur.

CAPVT SECVNDVM.
DE BENEDICTIONIBVS ET
Consecrationibus Episcopi.
ARTICVLVS PRIMVS.
De benedictione Regum, Abbatum, Populi.

1. Rex vel Princeps à quo Episcopo sit benedicendus.
2. Abbates benedicere pertinet ad Episcopum.
3. Abbatissa quãdo sint benedicende.
4. Populum benedicere benedictione solemnẽ pertinet ad Episcopum.
5. Sacerdos in præsentia Episcopi non debet benedicere nisi de licentia Episcopi.
6. Abbas benedictionem solemnem non potest dare nisi in sua Ecclesia.

AD officium Episcopi pertinet benedicere Reges & Principes. Et quidem si plures adsint Episcopi in Regno in quo Rex vngendus est, Metropolitanus vngere debet. Host. de Sac. Vnct. man. 8. in sum. vel consuetudo locorum seruanda est, & illius Ecclesiæ E-

piscopus vnget quæ hoc longo vsu præscripsit, vel priuilegio obtinuit. c. 1. & 2. 25. q. 2.

Vngitur autem Rex oleo Cathecumenorum in brachio dextro inter iuncturam manus & cubiti, & in humero. c. vn. de Sac. Vnct. S. vnde. Ang. v. oleum. Impe-

Imponitur quoq; capiti ipsius corona & traditur ipsi sceptrum in manu & gladius: similiter & Regina vngitur in brachio dextro, & recipitur ab ipsis fidei professo, aliaque ceremonie adhibentur, videnda in Pontificali Romano.

3. Benedicit & Abbates Episcopus, postquam benedictionem seu consecrationem potest Abbas conferre minores ordines *cap. quoniam. 69. dist. cap. cum contingat. de at. & qual. Clem. attendentes. de Relig. dom. un. gl. v. benedici. Ang. v. Abbas. num. 4. ad quod pertinet moderatio. cap. 1. de suppl. negl. pral. un. gl. v. alia.*

Debet autem benedictio huiusmodi dari illis diebus, quibus minores ordines conferri possunt. *gl. in cit. Clem. attendentes. Ang. v. ordo. num. 6. & sine aliquo examine. Innoc. in cit. c. 1. de suppl. negl. pral. nisi quod fidei professionem emittere benedicendus obligatur. Ceremonie videnda in Pontificali Rom.*

3. Similiter & Abbatissa benedicuntur. *Clem. cit.* tamen propter fragilitatem sexus non recipiunt aliam potestatem, nisi solam administrationem officij. *gl. in Clem. cit.* Minores autem annis quadraginta vel ad minus triginta, & quae per octo vel ad minus per quinque annos ante professam non fuerint, benedici in Abbatissas prohibentur. *c. iuenculas. 20. quest. 1. Conc. Trid. sess. 25. cap. 7 de Reg.* Et quae ad tempus eliguntur, benedici non debent, vt obseruat *Nau. conf. 4. num. 4. de Regular. in antiq. vnde per totam Italiam his temporibus non*

solent benedici, cum non nisi ad triennium eligatur ex ordinatione Greg. XIII. *de anno 1583. die 1. Ian. relata in lib. priu. mend. Consecr. fol. 243. ne videlicet contingat iterari benedictionem si vna saepius eligeretur, cum tamen non sit iterabilis. vt gl. in cit. Clem. attendentes. v. benedici. Abb. in ca. Clem. num. 13. Nau. conf. cit. num. 3. Extra Italiam autem vbi consuetudo est, omnino electa suscipere debet benedictionem, & non suscipiens infra annum a die electionis & confirmationis suae, ipso facto priuaretur officio. *Clem. cit. de stat. Monach. consecr. cit. in sum. priu. mend. tit. 20. c. 2.**

4. Benedicit insuper Episcopus populum benedictione solemni, tam in Ecclesia, quam per vias, illique soli debetur haec praerogativa in sua Dioecesi. *c. ministrare. 26. q. 6.* Et haec potestas est potius ordinis quam iurisdictionis. *Turrecrem. in c. denique. 21. dist. num. 12. remittunturq; per illam peccata venialia. vt notat gl. in proem. 6. Abb. in cap. antiqua. nu. 10. de priu. Et potest illam dare Episcopus etiam in locis quacumvis exemptis suae Dioecesis. Clem. fin. de for. compet.*

5. Praesbyter autem ne quidem simplicem benedictionem Episcopo praesente sine ipsius assensu dare potest. *cap. cum ad celebrandis. un. gl. dist. 1. de consecr. cap. accedentibus. de excess. priu. Abbates tamen dare possunt benedictionem etiam solemnem; sed dum celebrant in eorum Ecclesijs tantum, & non cum per vias incedunt, vel extra eorum Ecclesias. c. Abbatissas. de priu. in 6.*

ARTICVLVS II.

De Sacramento Confirmationis.

2. Confirmationis Sacramentum solus Episcopus confert.

2. Episcopus non potest delegare administrationem Sacramenti Confirmationis sed Papa tantum.

2

3 Con-